

10. Stabant autem principes sacerdotum, & Scribæ constanter accusantes eum.
11. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illi induit vestem albam, & remisit ad Pilatum.
12. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem.
13. Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe,
14. dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, * nullam causam inveni in homine isto ex his, in quibus eum accusatis.
15. Sed neque Herodes: nam remisit vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei.
16. Emendatum ergo illum dimittam.
17. Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum.
18. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam,
19. qui erat propter seditionem quandam factam in civitate & homicidium, missus in carcerem.
20. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum.
21. At illi succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum.
22. Ille autem tertio dixit ad illos: * Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam.
23. At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur: & invalescebant voces eorum.
24. Et Pilatus adiudicavit fieri petitionem eorum.
25. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant, Iesum vero tradidit voluntati eorum.
26. * Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum.
27. Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quæ plangebant, & lamentabantur eum.
28. Conversus autem ad illas Iesus, dixit: Filie Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros.
29. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beata steriles, & ventres, qui

non genuerunt, & ubera, quæ non lactaverunt.

30. Tunc incipient dicere montibus: * Cadite super nos. & collibus: Operite nos.

31. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?

32. Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur.

33. * Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvaria, ibi crucifixerunt eum: & latrones, unum à dextris, & alterum à sinistris.

34. Iesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Dividentes vero vestimenta eius, miserunt fortes.

35. Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus.

36. Illudabant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei,

37. & dicentes: Si tu es rex Iudæorum, salvum te fac.

38. Erat autem & superscriptio scripta super eum litteris Græcis, & Latinis, & Hebræicis: Hic est rex Iudæorum.

39. Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac te ipsum, & nos.

40. Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es.

41. Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit.

42. Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum.

43. Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso.

44. Erat autem ferè hora sexta, & tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam.

45. Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est medium.

46. Et clamans voce magna Iesus ait: * Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, expiravit.

47. Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: Verè hic homo iustus erat.

48. Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur.

49. Stabant autem omnes noti eius à lon-

* Isai. 2.
19.
Osee 10. 8.
Apoc. 6.
16.

* Matth.
27. 33.
Marc. 15.
22.
Ioann. 19.
17.

* Psal. 30.
6.

- longè: & mulieres, quæ secuta eum erant à Galilæa hæc videntes.
50. * Et ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bonus, & iustus:
51. hic non consenserat consilio, & actibus eorum, ab Arimathæa civitate Iudææ, qui expectabat & ipse regnum Dei.
52. hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu:
53. & depositum involvit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.
54. Et dies erat parasceves, & sabbatum illucescebat.
55. Subsecuta autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius.
56. Et revertentes paraverunt aromata, & unguenta: & sabbato quidem siluerunt secundum mandatum.

CAPUT XXIV.

Resurrectionis Christi circumstantia, & varia illius apparitiones.

1. **U**Nà autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum, portantes, quæ paraverant, aromata:
2. & invenerunt lapidem revolutum à monumento.
3. Et ingressæ non invenerunt corpus Domini Iesu.
4. Et factum est, dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti.
5. Cum timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid queritis viventem cum mortuis?
6. non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset,
7. dicens: * Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere.
8. Et recordatæ sunt verborum eius.
9. Et regressæ à monumento nunciaverunt hæc omnia illis undecim, & ceteris omnibus.
10. Erat autem Maria Magdalene, & Ioanna, & Maria Iacobi, & ceteræ, quæ cum eis erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc.
11. Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum verba ista: & non crediderunt illis.

* Matth.
27. 57.
Marc. 15.
43.
Ioann. 19.
38.

Matth. 28.
1.
Marc. 16.
2.
Ioann. 20.
1.

* Matth.
16. 21. &
17. 21.
Marc. 8.
31. & 9.
30.
Sup. 9. 22.

12. Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum: & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit secum mirans quod factum fuerat.

13. * Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emmaus.

14. & ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant.

15. Et factum est, dum fabularentur, & secum quærerent: & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis:

16. oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent.

17. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes?

18. Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognovisti quæ facta sunt in illa his diebus?

19. Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt: De Iesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere, & sermone coram Deo, & omni populo:

20. Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotibus, & principes nostri in damnationem mortis, & crucifixerunt eum.

21. nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israël: & nunc super hæc omnia, tertia dies est hodie quod hæc facta sunt.

22. Sed & mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum,

23. & non invento corpore eius, viderunt, dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere.

24. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum: & ita invenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non invenerunt.

25. Et ipse dixit ad eos: O stulti, & tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt Propheta!

26. Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?

27. Et incipiens à Moyse, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis, quæ de ipso erant.

28. Et appropinquaverunt castello quod ibant: & ipse se finxit longius ire.

29. Et coegerunt illum, dicentes: Mane nobiscum, quoniam advesperascit, & inclinata est iam dies. Et intravit cum illis.

30. Et factum est, dum recumberet cum

* Marc. 16.
12.
FER. 2.
POST
PASCHE.

* Marc.
16.
12.
FER. 2.
POST
PASCHE.

cum

cum eis, accēpit panem, & benedixit, ac fregit, & porrigēbat illis.

31. Et apērti sunt oculi eōrum, & cognōverunt eum: & ipse evānuit ex oculis eōrum.

32. Et dixerunt ad invicē: Nōnne nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas?

33. Et surgētes eādē horā regrēsi sunt in Ierúsalem: & invenērunt congregātos undecim, & eos, qui cum illis erant,

34. dicētes: Quōd furrēxit Dōminus verē, & apparuit Simōni.

35. Et ipsi narrābant quæ gesta erant in via: & quōmodō cognōverunt eum in fractiōne panis.

* Marc. 16. 14. Ioann. 20. 19. † FER. 3. P O S T P A S C H. 36. * Dum autem hæc loquuntur, † stetit Iesus in medio eōrum, & dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolite timere.

37. Conturbāti verō, & contērriti, exstimābant se spiritum vidēre.

38. Et dixit eis: Quid turbāti estis, & cogitatiōnes ascēdunt in corda vestra?

39. Vidēte manus meas, & pedes, quia ego ipse sum: palpāte, & vidēte: quia spiritus carnem, & ossa non habet, sicut me vidētis habere.

40. Et cum hoc dixisset, ostēdit eis manus, & pedes.

41. Adhūc autem illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit: Habētis hic aliquid, quod manducētur?

42. At illi obtulerunt ei partem pifcis asi, & favum mellis.

43. Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis.

44. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cum adhūc essem vobiscum, quōniā necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in lege Mōysi, & Prophētis, & Psālmis de me.

45. Tunc apēruit illis sensum ut intelligerent Scripturas.

46. & dixit eis: * Quōniā sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortuis tertiā die:

47. & prædicari in nōmine eius pœnitentiā, & remissiōnem peccatōrum in omnes gentes, † incipientibus ab Ierōsōlyma.

48. * Vos autem testes estis horum. * Act. 1. 8.

49. * Et ego mitto promissum Patris mei in vos. vos autem sedete in civitate, quoadusque induamini virtute ex alto.

50. Eduxit autem eos foras in Bethāniam: & elevatis manibus suis benedixit eis.

51. * Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cælum. * Marc. 16. 19. Act. 1. 9.

52. Et ipsi adorantes regrēsi sunt in Ierúsalem cum gaudio magno:

53. & erant semper in templo, laudantes, & benedicentes Deum. Amen.

SANCTUM IESU CHRISTI EVANGELIUM SECUNDUM IOANNEM.

Libro de I OANNES Apostolus, dilectus Christo Discipulus, è Bethsàida oriundus, filius fuit Zebedei & Salome, frater Iacobi Apostoli, quem Herodes post Passionem Christi decollavit. Tota ille, ait Hieronymus, Asia fundavit & rexit Ecclesias, secundam autem post Neronem persecutionem movente Domitiano in Pathmos Insulam relegatus, scripsit Apocalypsim. Evangelium verò non nisi demum Ephesum reversus novissimus omnium scripsit, coactus ab omnibus penè tunc Asiae Episcopis, & multarum Ecclesiarum legationibus, indicto prius in communi ieiunio. Unde pulchre Epiphanius (her. 51.) Spiritus sanctus, Ioannem invitum licet, ac religione quadam & reverentiâ defugientem, ad scribendum impulit, affectâ iam ætate, utpotè qui nonagesimum annum excederet, postquam ab Insula Pathmo reversus est. Scripsit verò Nerva anno primo, ut notat Eusebius; hoc est æra nostra 96. à passione 63. Quod ipse fecit, tum ut Cerinthi, Ebionis, aliorumque nascentes adversus Christi nativitatē hareses confutaret: tum ut quæ ab aliis Evangelistis prætermissa fuerant, suppleret: Tandemque confectus senio 68. post Passionem Domini anno mortuus est, ac iuxta urbem Ephesi sepultus, ut idem Hieronymus testatur.

CAPUT PRIMUM.

Verbi æterna generatio, & divinitas. Ioannis de Christo illustre testimonium. Andreas Simonem fratrem adducit ad Iesum, ut Philippus Nathanaëlem.

† IN NATIVIT. DOM. AD 3. MISS.

In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum.

2. Hoc erat in principio apud Deum.

3. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est, 4. in ipso vita erat, & vita erat lux hominum:

5. & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt.

* Matth. 3. 1. Marc. 1. 2. 6. * Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes.

7. Hic venit in testimonium ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum.

8. non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

* Inf. 3. 19. 9. * Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.

* Hebr. 11. 8. 10. in mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognovit.

11. In propria venit, & sui eum non receperunt.

12. quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius:

13. qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.

14. * Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriā quasi unigeniti à patre plenum gratiæ, & veritatis. * Matth. 1. 16. Luc. 2. 7.

15. Ioannes testimonium perhibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est: quia prior me erat.

16. * Et de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia. * 1. Tim. 6. 17.

17. quia lex per Mōysen data est, gratia, & veritas per Iesum Christum facta est.

18. * Deum nemo vidit umquam: unigenitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarravit. * 1. Tim. 6. 16. 1. Ioann. 4. 12.

19. Et hoc est testimonium Ioannis, quando † miserunt Iudæi ab Ierōsōlymis sacerdotes & Levitas ad eum ut interrogarent eum: Tu quis es?

20. Et confessus est, & non negavit: & confessus est: Quia non sum ego Christus.

21. Et interrogaverunt eum: Quid ergo? Elias